

STATSMINISTER GRO HARLEM BRUNDTLAND

Velkomsthilsen ved regjeringens mottagelse under 50-års jubileet for frigjøringen i Kirkenes, Fjellhallen, tirsdag 25. oktober 1994 kl. 1400

Deres Majesteter, utenriksminister Kosyrev, krigsveteraner, kjære gjester.

I dag for 50 år siden rykket russiske tropper inn i Kirkenes og det var gatekamper rett utenfor her vi nå befinner oss. I går aftes opplevet vi litt av følelsen blant de mange mennesker som befant seg i tunnelen i fjellet opp ved Bjørnevann. Vi fikk et levende inntrykk av stemningen da de kom ut av tunnelen.

I dag har vi med oss noen av dem som den gang opplevde det hele på nært hold, og vi kan glede oss sammen med dem og føle nærhet til den lettelse og lengsel etter frihet som opptok dem. Lengselen etter et hverdagsliv uten frykt og nød som befrielsen la grunnlag for etter 5 års okkupasjon og undertrykkelse.

Det var ikke en befrielse som med ett slag skapte fred og normale forhold. Befolkningen måtte fortsatt leve i uvisshet og nød. Det var fremdeles krig og befolkningen lenger syd sto fortsatt overfor store prøvelser. Mens noen jublet, var de største deler av landsdelen fremdeles besatt av tyske styrker som etterhvert trakk seg tilbake. Befolkningen ble tvunget til å forlate sine hjem, og landsdelen ble utsatt for grenseløse ødeleggelser da okkupasjonsmakten la i grus etter seg alt som kunne komme til nytte for de russiske og norske styrker.

Når vi derfor gleder oss over frigjøringen minnes vi dem som gav sine liv i kampen og dem som fremdeles måtte tåle store lidelser.

Vi er glade for at vi har så mange krigsveteraner til stede. Vi takker dere varmt for innsatsen. Dessverre har det ikke vært mulig å få med alle som hadde ønsket å være her, men vi tar med oss alle dem som kjempet i våre tanker i dag, og vi er glad for at så mange av våre russiske venner har kunnet være med oss i disse dagene.

Den norske regjering ønsker ved denne anledning å rette en offisiell takk til det russiske folk for den innsats som deres stolte sønner ydet for befrielsen av vårt land. La oss samle oss i ønsket om aldri mer, i vissheten om at samarbeid mellom land er den beste vei til å unngå krig i vår verdensdel.

Velkommen alle sammen.